

Nr 58.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1939 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för förre vaktmästaren S. O. Gustafsson och dödsboet efter förre vaktmästaren E. D. Ottersten från viss ersättningsskyldighet.

(1:a avd.)

I proposition nr 77 har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden, föreslagit riksdagen medgiva, att förre vaktmästaren S. O. Gustafsson och dödsboet efter förre vaktmästaren E. D. Ottersten må befrias, Gustafsson från honom genom Stockholms rådhusrätts utslag den 6 juni 1922 ålagd skyldighet att till kommerskollegium utgiva 3,334 kronor 50 öre samt dödsboet från ersättningsskyldighet för det belopp, varmed Ottersten enligt samma utslag vid sin död häftade i skuld till kollegium, eller 11,442 kronor 18 öre, efter avdrag av det belopp, som kan erhållas vid försäljning av Ottersten tillhöriga i kollegii förvar befintlig svenska statens premieobligation av år 1936 samt andel i två dylika obligationer.

Genom Stockholms rådhusrätts laga kraftvunna utslag den 6 juni 1922 dömdes dåvarande vaktmästarne hos kommerskollegium S. O. Gustafsson och E. D. Ottersten, vilka under tjänstgöring av ämbetsverkets medel tillgripit och förskingrat 3,311 kronor 50 öre respektive 11,550 kronor, att hållas till straffarbete, Gustafsson under 1 år 3 månader och Ottersten under 1 år 6 månader, varjämte de förklarades ovärdiga att i rikets tjänst vidare nyttjas. Tillika förpliktades de att till kollegium utgiva, Gustafsson 3,334 kronor 50 öre och Ottersten 11,573 kronor.

I särskilda till Kungl. Maj:t ställda skrifter hava dels Gustafsson, dels ock Hildur Ottersten i egenskap av änka efter Ottersten, som avlidit den 6 juni 1936, anhållit om befrielse från ersättningsskyldighet, Gustafsson för nyssnämnda belopp 3,334 kronor 50 öre och Hildur Ottersten för dödsboets räkning för ett belopp av 11,452 kronor 33 öre.

Gustafsson har till stöd för sin framställning åberopat, att han till följd av lungtuberkulos vore oförmögen till arbete, att han för sitt uppehälle åtnjöte understöd av fattigvården samt att någon möjlighet för honom att vare sig nu eller i framtiden utgiva beloppet ifråga icke torde förefinnas.

Hildur Ottersten har framhållit, att sedan det ursprungliga ersättningsbeloppet, 11,573 kronor, efter under år 1922 företagna utmätningar nedbringats till förut angivna summa, 11,452 kronor 33 öre, några utmättningsbara tillgångar i dödsboet icke förefunnas.

Över ansökningarna har *kommerskollegium* den 5 januari 1939 avgivit

utlåtande och därvid ifråga om Gustafssons ansökning förordad framställning till riksdagen att bifalla ansökningen. I dödsboets efter Ottersten ansökning hade skuldbeloppet upptagits något för högt. Ottersten hade varit medlem av en av vissa befattningshavare hos ämbetsverket bildad »obligationsförening», och hans insats hade utgjort dels 50 kronor för en hel obligation, dels ock 1 krona 28 öre, utgörande viss andel av inköpssumman för två obligationer. Otterstens andel i vinst, som utfallit å »föreningens» obligationer, hade enligt bemyndigande överlämnats till kollegium, och härigenom hade kollegii fordran nedbringats med 10 kronor 15 öre till 11,442 kronor 18 öre. Med avseende å Otterstens obligation samt andel i två obligationer hade denne medgivit kollegium rätt att försälja såväl obligationen som andelen samt med försäljningsbeloppet nedbringa skulden.

Med hänsyn till vad dödsboet anfört till stöd för sin ansökning har kollegium förordad, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att bifalla ansökningen på så sätt, att dödsboet befriades från ersättningsskyldighet för det belopp, varmed Ottersten vid sin död häftade i skuld till kollegium, nämligen 11,442 kronor 18 öre med avdrag för vad som kunde erhållas genom försäljning av förenämnda obligation och andel i två obligationer.

Statskontoret har tillstyrkt bifall till ansökningarna, på sätt kommerskollegium förordad.

Departementschefen har med hänsyn till vad som upplysts om Gustafssons ekonomi och övriga förhållanden samt dödsboets efter Ottersten ekonomiska ställning ansett sig böra tillstyrka, att sökandena på sätt ämbetsverken föreslagit befrias från ifrågavarande dem åliggande ersättningsskyldighet.

Då Kungl. Maj:ts förslag ej givit utskottet anledning till erinran, får utskottet hemställa,

Utskottet.

att riksdagen må medgiva, att förre vaktmästaren S. O. Gustafsson och dödsboet efter förre vaktmästaren E. D. Ottersten må befrias, Gustafsson från honom genom Stockholms rådhusrätts utslag den 6 juni 1922 ålagd skyldighet att till kommerskollegium utgiva 3,334 kronor 50 öre samt dödsboet från ersättningsskyldighet för det belopp, varmed Ottersten enligt samma utslag vid sin död häftade i skuld till kollegium, eller 11,442 kronor 18 öre, efter avdrag av det belopp, som kan erhållas vid försäljning av Ottersten tillhöriga i kollegii förvar befintlig svenska statens premieobligation av år 1936 samt andel i två dylika obligationer.

Stockholm den 3 mars 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 55.